

На основу члана 22 Статута Брчко дистрикта Босне и Херцеговине – пречишћени текст („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине” број 2/10), Скупштина Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, на 40. редовној сједници одржаној 30. јануара 2019. године, усваја

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ БРЧКО ДИСТРИКТА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1

У Закону о кривичном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине ("Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине" број 33/13 – пречишћени текст и број 27/14), члан 84 мијења се и гласи:

„Члан 84

(Право свједока да не одговара на поједина питања)

(1) Свједок има право да не одговара на поједина питања када је вјероватно да ће га одговор на та питања изложити кривичном гоњењу.

(2) Свједок који користи право из става 1 овог члана, одговориће на та питања ако главни тужилац писмено изјави да неће предузети кривично гоњење свједока за радње које свједок наведе у своме исказу. Примјерак писмене изјаве главног тужиоца уручиће се свједоку.

(3) Изјаву из става 2 овог члана главни тужилац може дати под условом да је исказ свједока од важности за спречавање, откривање и доказивање тежег кривичног дјела другог лица за које је прописана казна затвора десет и више година, као и за кривична дјела из става 4 овог члана.

(4) Изјаву из става 2 овог члана главни тужилац може дати у поступку који се води због:

- a) кривичних дјела против државе (глава XV);
- b) кривичних дјела против човјечности и вриједности заштићених међународним правом прописаних Кривичним законом Босне и Херцеговине;
- c) кривичних дјела тероризма (глава XVIII);
- d) кривичних дјела: противправно лишење слободе (члан 176); отмица (члан 177); полни однос с немоћним лицем (201 став 1); полни однос злоупотребом положаја (202); принуда на полни однос (203), полни однос с дјететом (204 став 1); блудне радње (205 став 2); искоришћавање дјетета или малољетника ради порнографије (члан 208); прање новца (члан 265); пореска утаја (члан 267); удруживање ради почињења кривичних дјела (334); организовани криминал (336); примање поклона и других облика користи (члан 374); давање поклона и других облика користи (члан 375); примање награде или другог облика користи за трговину утицајем (члан 376); давање награде или другог облика користи за трговину утицајем (члан 376а); злоупотреба положаја или овлашћења (члан 377); незаконито погодовање (377а); проневијера (члан 378); превара у служби (члан 379); противзаконито ослобођење лица коме је одузета слобода (члан 385); оштећење рачунарских података и програма (387) и рачунарска саботажа (392).

(5) У изјави из става 2 овог члана ће се назначити да се она односи само на радње свједока које чине кривично дјело с прописаном мањом казном од казне која је прописана за кривично дјело у односу на које се даје исказ или поводом којег се води поступак и да се не може односити на кривична дјела за која је прописана казна затвора десет година или тежа казна.

(6) Суд ће рјешењем утврдити да ли је изјава главног тужиоца из става 2 овог члана у складу са ставовима 3, 4 и 5 овог члана и одредити адвоката за савјетника свједоку за вријеме саслушања.

(7) Након што Суд донесе рјешење из става 6 овог члана главни тужилац ће позвати свједока да да свој исказ. Прије саслушања свједок ће дати писмену изјаву да ће као свједок, у кривичном поступку дати истинит исказ и да неће прећутати ништа што му је познато о кривичном дјелу из ставова 3 и 4 о којем даје исказ и његовом починиоцу. Свједок ће бити упозорен да ако одбије свједочење да ће бити кривично гоњен због кривичног дјела за које је добио имунитет.

(8) Након што свједок да исказ, главни тужилац ће донијети рјешење о имунитету свједока за кривично дјело које произлази из исказа свједока датог у складу са ставом 2 овог члана. У рјешењу ће бити наведен чињенични опис и правна квалификација кривичног дјела за које се неће предузети кривично гоњење свједока.

(9) Ако свједок, у току кривичног поступка, не поступи у складу са ставом 7 овог члана, главни тужилац ће донијети рјешење којим се ускраћује свједоку давање имунитета за кривично дјело на које се односио исказ свједока из става 2 овог члана. Тужилац ће ускратити имунитет и у случају да се радње које је свједок навео у свом исказу односе на кривична дјела за која се не може дати имунитет у смислу ставова 3, 4 и 5 овог члана. У тим случајевима, исказ свједока са одговорима на питања из става 1 овог члана издвојиће се из списка предмета и чувати одвојено, те се не може користити у кривичном поступку против свједока.

(10) У случају да главни тужилац не донесе рјешење из става 8 овог члана исказ свједока са одговорима на питања из става 1 овог члана издвојиће се из списка предмета и чувати одвојено, те се не може користити у кривичном поступку против свједока.

(11) Против свједока из става 2 овог члана може се предузети кривично гоњење за кривично дјело давања лажног исказа.

(12) Имовинско-правни захтјев оштећеног из кривичног дјела за које је свједок добио имунитет, пада на терет буџетских средстава.“

Члан 2

Члан 117 мијења се и гласи:

„Члан 117

(Кривична дјела за која се могу одредити посебне истражне радње)

Истражне радње из члана 116 става 2 овог закона могу се одредити за кривична дјела:

- a) против државе (глава XV);
- b) тероризма (глава XVIII);
- c) отмица (члан 177); искоришћавање дјетета или малољетника ради порнографије (члан 208); неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога (члан 232); прање новца (члан 265); удруживање ради почињења кривичних дјела (334); организовани криминал (336); примање поклона и других облика користи (члан 374); давање поклона и других облика користи (члан 375); примање награде или другог облика користи за трговину утицајем (члан 376); давање награде или другог облика користи за трговину утицајем (члан 376а); злоупотреба положаја

или овлашћења (члан 377); незаконито погодовање (377a); оштећење рачунарских података и програма (387); рачунарска превара (389) и рачунарска саботажа (392);

d) кривична дјела за које је прописана казна затвора најмање пет година или тежа казна.“

Члан 3

У члану 118 став 3 мијења се и гласи:

„(3) Истражне радње из члана 116 става 2 тачака од а) до d) и тачке g) овог закона, могу трајати до мјесец дана, а ако оне дају резултате и постоји разлог да се настави са њиховим спровођењем ради прикупљања доказа, могу се на образложен предлог тужиоца продужити за још мјесец дана, с тим да мјере из тачака од а) до с) могу трајати укупно најдуже шест мјесеци за кривична дјела за која се може изрећи казна затвора најмање пет година или тежа казна, а за остала кривична дјела најдуже четири мјесеца. Мјере из тачака d) и g) могу трајати укупно најдуже три мјесеца за кривична дјела за која се може изрећи казна затвора најмање пет година или тежа казна, а за остала кривична дјела најдуже два мјесеца. Изузетно, у односу на кривично дјело организованог криминала и кривична дјела тероризма, истражне радње из члана 116 става 2 тачака од а) до d) и тачке g) овог закона, ако оне дају резултате и постоји разлог да се настави са њиховим спровођењем ради прикупљања доказа, могу се на образложен предлог тужиоца продужити још три мјесеца. Предлог за радњу из члана 116 става 2 тачке f) овог закона може се односити само на једнократни акт, а захтјев за сваку наредну радњу против истог лица мора садржавати разлоге који оправдавају њену употребу. Примјена радње из члана 116 става 2 тачке е) овог закона траје колико је потребно да се прикупе докази, а најдуже годину дана за кривична дјела за која се може изрећи казна затвора најмање пет година, а за остала кривична дјела шест мјесеци.“

Члан 4

Члан 225 мијења се и гласи:

„Члан 225
(Окончање истраге)

(1) Тужилац окончава истрагу кад нађе да је стање ствари довољно разјашњено да се може подићи оптужница или обуставити истрага. Окончање истраге ће се забиљежити у спису.

(2) Ако се истрага не заврши у року од шест мјесеци од доношења наредбе о спровођењу истраге, тужилац ће обавијестити главног тужиоца о разлозима неокончања истраге. Главни тужилац ће одмах, а најкасније у року од тридесет (30) дана, одредити нови рок за окончање истраге који не може бити дужи од шест мјесеци, односно који не може бити дужи од једне године за кривична дјела за која се може изрећи казна затвора у трајању од десет (10) година или тежа казна, те наложити предузимање потребних мјера да би се истрага окончала.

(3) Уколико истрагу није било могуће завршити у року из става 2 овог члана, тужилац ће о разлозима због којих истрага није завршена, у року од осам дана обавијестити главног тужиоца.

(4) Уколико истрага није окончана у роковима прописаним ставом 2 овог члана, осумњичени, уколико је испитан и оштећени, могу поднијети притужбу канцеларији главног тужиоца због дужине трајања истраге. Уколико главни тужилац утврди да је притужба основана, предузеће потребне мјере и одмах, а најкасније у року од тридесет

(30) дана, одредити нови рок који не може бити дужи од шест мјесеци у којем се истрага мора окончати, о чему ће обавијестити подносиоца притужбе.

(5) Оптужница се не може подићи ако осумњичени није био испитан.“

Члан 5

Члан 226 мијења се и гласи:

„Члан 226
(Подизање оптужнице)

(1) Кад у току истраге тужилац нађе да постоји довољно доказа из којих произлази основана сумња да је осумњичени учинио кривично дјело, припремиће и упутити оптужницу судији за претходно саслушање у року од тридесет (30) дана од дана када је окончање истраге забиљежено у спису.

(2) Уколико тужилац не упутити оптужницу у року из става 1 овог члана, дужан је у року од осам дана, о разлозима због којих оптужница није подигнута, да обавијести главног тужиоца који ће предузети мјере да тужилац, у року који не може бити дужи од тридесет (30) дана, подигне оптужницу.

(3) Ако тужилац у року из става 2 овог члана не подигне оптужницу обавијестиће о томе главног тужиоца, осумњиченог и оштећеног. Осумњичени и оштећени имају право у року од осам дана од пријема обавјештења да поднесу притужбу главном тужиоцу. Уколико главни тужилац утврди да је притужба основана, предузеће потребне мјере и одредити нови рок који не може бити дужи од петнаест (15) дана за подизање оптужнице, о чему ће обавијестити подносиоца притужбе. Ако тужилац и након обавезујућег упутства главног тужиоца не подигне оптужницу, сматраће се да је тужилац одустао од кривичног гоњења и о томе је дужан, у року од петнаест (15) дана да обавијести главног тужиоца, осумњиченог и оштећеног.

(4) Након подизања оптужнице, осумњичени, односно оптужени и бранилац, имају право увида у све списе и доказе.

(5) Након подизања оптужнице, странке или бранилац могу предлагати судији за претходно саслушање предузимање радњи у складу с чланом 223 овог закона.“

Члан 6

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ.

Број: 01-02-526/19

Брчко, 30. јануара 2019. године

ПРЕДСЈЕДНИК
СКУПШТИНЕ БРЧКО ДИСТРИКТА БиХ

Есед Кадрић